

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 78EK/828/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118377873
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Praženicová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118377873.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica, v exekučnej veci oprávneného V.. V. G., I.. XX. XX. XXXX, Z. D. F. XXXX, XXX XX W., zastúpeného Mgr. Michaela Janečková, advokát so sídlom Osuského 1651/32, 851 03 Bratislava, proti povinnému R.. B. V., I.. XX. XX. XXXX, Z. M. XXX/XX, XXX XX Z., o vymożenie pohľadávky oprávneného vo výške 43.152,10 eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Romana Fogtu, so sídlom exekútorského úradu Syslia 9, 821 05 Bratislava, IČO: 37 950 002, pod sp. zn. 339EX 0302/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e**.

II. Povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

III. Oprávnenému **u k l a d á** povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 72,00 eur, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 14. 11. 2018, domáhal od povinného vymożenia 43.152,10 eur s príslušenstvom, na základe exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 45C/47/2010 zo dňa 21. 11. 2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 45C/47/2010 zo dňa 29. 09. 2017 a s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/52/2018, 7Co/68/2018 zo dňa 11. 07. 2018.

2. Poverením zo dňa 30. 11. 2018 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Romana Fogtu, so sídlom exekútorského úradu Priemyselná 6, 821 05 Bratislava, IČO: 37 950 002, ktorý ju vedie pod sp. zn. 339EX 0302/18. Súdny exekútor bol poverený na vykonanie exekúcie v neprospech povinného na vymożenie 43.152,10 eur s príslušenstvom a na vymożenie trov exekúcie oprávneného vo výške spolu 547,77 eur, z toho uhradený súdny poplatok za podaný návrh na vykonanie exekúcie predstavuje 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia (vrátane DPH) predstavujú 531,27 eur.

3. Dňa 05. 03. 2020 bol tunajšiemu súdu od súdneho exekútora predložený na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu so stanoviskom súdneho exekútora, avšak bez vyjadrenia oprávneného.

4. Povinný doručil súdnemu exekútorovi podanie zo dňa 03. 03. 2020, ktoré možno podľa obsahu vyhodnotiť ako návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom navrhol zastaviť exekúciu. Návrh odôvodnil tým, že exekučný titul zanikol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Cdo 183/2019 zo dňa 28. 01. 2020 (prvú stranu priložil k svojmu podaniu), na základe ktorého došlo k zrušeniu rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/52/2018, 7Co/68/2018 zo dňa 11. 07. 2018. Vzhľadom na uvedené nové skutočnosti povinný zároveň vyzval súdneho exekútora na odstránenie exekučného záložného práva podľa exekučného príkazu 339EX 0302/2018 zo dňa 06. 06. 2019.

5. Súd výzvou zo dňa 20. 04. 2020 vyzval povereného súdneho exekútora na predloženie vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ak oprávnený nesúhlasí so zastavením

exekúcie) a o vyčíslenie si trov uplatňovaných v rámci predmetnej exekúcie, resp. na vydanie upovedomenia o zastavení exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 5 Exekučného poriadku v prípade, ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí.

6. Súdny exekútor vo svojom podaní zo dňa 04. 03. 2020 požiadal súd o vydanie rozhodnutia o zastavení predmetnej exekúcie, pretože exekučný titul, na podklade ktorého je exekúcia vedená bol na základe mimoriadneho opravného prostriedku zrušený. Odpoveďou zo dňa 12. 05. 2020 opätovne požiadal súd aby vo veci rozhodol, keďže oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie ani po výzve súdneho exekútora nevyjadril a zároveň si uplatnil nárok na náhradu paušálnych výdavkov exekúcie vo výške 72,00 eur.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

12. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí 15 - dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Súd mal po preskúmaní obsahu spisu a vyjadrenia súdneho exekútora za preukázané, že povinnému bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené dňa 06. 03. 2019. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia mal povinný lehotu 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie na to, aby podal návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom by uviedol niektorý z dôvodov v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pričom musel uviesť všetky skutočnosti, ktoré mohol uplatniť ku dňu podania návrhu. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol doručený poverenému súdnemu exekútorovi dňa 03. 03. 2020, teda po uplynutí stanovenej 15 - dňovej lehoty, a preto ho treba posudzovať v zmysle ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku ako návrh na zastavenie exekúcie bez odkladného účinku, ktorým možno namietat' len tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

13. Exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Procesným predpokladom vedenia exekúcie je existencia vykonateľného exekučného titulu. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offo, a to tak z formálnej stránky, ako aj zo stránky materiálnej. Formálna vykonateľnosť sa posudzuje podľa právneho predpisu, podľa ktorého bol tento titul vydaný a preukazuje sa doložkou vykonateľnosti. Doložkou vykonateľnosti opatrí exekučný titul orgán, ktorý rozhodnutie vydal alebo schválil, resp. orgán na to oprávnený. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu predstavuje vlastnú realizovateľnosť výkonu exekučného titulu v konaní o jeho nútený výkon. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Samotný exekučný titul pritom musí existovať nielen v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale až do ukončenia exekučného konania. V praxi môže nastať situácia, že exekučný titul je vykonateľný v čase začatia exekúcie, následne však môže túto vlastnosť podmienené alebo trvalo stratiť. Ak bolo po začatí exekúcie rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu (podmienené strata vykonateľnosti), nejde o dôvod na zastavenie exekúcie, ale na odklad exekúcie. V prípade, že rozhodnutie trvalo stratí vykonateľnosť, prestáva byť exekučným titulom, hoci formálne zostáva platné a je to dôvod na zastavenie exekúcie.

14. Exekučným titulom v predmetnej exekúcii je podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 45C/47/2010 zo dňa 21. 11. 2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 45C/47/2010 zo dňa 29. 09. 2017 a s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/52/2018, 7Co/68/2018 zo dňa 11. 07. 2018. Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť podľa vyznačenej doložky vykonateľnosti dňa 12. 08. 2018. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že exekučný titul bol v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie vykonateľný tak po stránke materiálnej, ako aj formálnej, a teda exekučné konanie sa začalo oprávnené, na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorý je základným predpokladom pre vykonanie exekúcie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1 Cdo 183/2019 zo dňa 28. 01. 2020 rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/52/2018, 7Co/68/2018 zo dňa 11. 07. 2018 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Vzhľadom k tomu, že exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Bratislava II) je vykonateľný v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/52/2018, 7Co/68/2018 zo dňa 11. 07. 2018, ktorý bol na základe mimoriadneho opravného prostriedku zrušený, došlo zároveň aj k strate jeho vykonateľnosti. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktoré je exekučným titulom v prebiehajúcom exekučnom konaní stratilo vykonateľnosť, a teda nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ustanovenia § 45 Exekučného poriadku. Nakoľko oprávnený nedisponuje vykonateľným exekučným titulom, na podklade ktorého možno viesť exekúciu, je tu dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b).

15. Vzhľadom ku skutočnosti, že exekúciu možno viesť iba na základe vykonateľného exekučného titulu a v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie bola preukázaná absencia vykonateľnosti exekučného titulu, súd zistil rozpor exekučného titulu s ustanovením § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, a preto v súlade s ustanovením § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku exekúciu zastavil (I. výrok).

16. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

17. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

18. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

19. Nakoľko súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel a exekúciu zastavil, povinnému v zmysle ustanovenia § 199a ods. 2 v spojení s § 199d ods. 2 Exekučného poriadku vznikol nárok na náhradu výdavkov spojených s jeho zastupovaním v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Keďže povinný v exekučnom konaní v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie zastúpený nebol a nárok na náhradu trov konania si neuplatnil, súd o nároku povinného na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie rozhodol tak, že mu nárok nepriznal (II. výrok).

20. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 197 ods. 1,2 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

22. Podľa § 198 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

23. Podľa § 199c ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

24. Podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku, v ostatných prípadoch platí trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii.

25. Podľa § 21 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov

v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 68/2017 Z. z.“), náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

26. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky č. 68/2017 Z. z., exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

27. V zmysle ustanovenia § 199c ods. 4 Exekučného poriadku je pravidlom, že trovy exekútora znáša alebo nahrádza povinný, pokiaľ nenastane výnimočná situácia, kedy ich nahrádza oprávnený. Takúto situáciu predpokladá ustanovenie § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého oprávnený je zaviazaný nahradiť trovy exekútora vtedy, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymożenie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý oprávnenému možno pričítať.

28. Súd sa pri rozhodovaní o trovách povereného súdneho exekútora zaoberal otázkou, či je tu dôvod na úhradu trov exekútora, ktorý možno pričítať oprávnenému. Pri rozhodovaní, či v danom prípade oprávnený zavinil zastavenie exekúcie, čím súdnemu exekútorovi vznikol nárok na náhradu trov exekúcie súd uvádza, že nárok na náhradu trov exekúcie je nárokom, ktorý má základ v ustanoveniach práva procesného a nie v ustanoveniach práva hmotného. Preto zavinenie oprávneného, ktoré viedlo k zastaveniu exekúcie možno posudzovať len z hľadiska procesného, podľa procesného výsledku. Nakoľko v danom prípade sa exekúcia začala na podklade rozhodnutia dočasnej povahy, ktoré zaniklo pred začatím samotného exekučného konania, exekúcia proti povinnému bola vedená nedôvodne, a teda aj návrh na jej vykonanie bol podaný nedôvodne. Keďže oprávnený svojim konaním zavinil zastavenie exekúcie, je preto povinný v zmysle ustanovenia § 199c ods. 1 Exekučného poriadku nahradiť trovy exekúcie poverenému súdnemu exekútorovi.

29. Vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia sa ukončila pre iný dôvod, než je vymożenie či splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, súd v súlade s Exekučným poriadkom a vyhláškou č. 68/2017 Z. z. zaviazal oprávneného na úhradu trov exekúcie súdneho exekútora vo výške 72,00 eur, z toho náhrada paušálnych výdavkov podľa ustanovenia § 22 vyhlášky predstavuje 60,00 eur a 20% DPH (základ dane 60,00 eur) predstavuje 12,00 eur, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia (III. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.